

To meet, to connect, to learn

Tijdens de voorbereidingsdagen in Amsterdam had ik nog geen idee hoeveel waarheid er in deze slogan zit. Maar de organisatie achter mijn Kenia-reis wist dat door hun jarenlange ervaring wel degelijk. Het werd een achtbaan van 12 dagen, waarvan het karretje na een half jaar nog niet stil staat.

Een vriend van mij probeerde me al jaren naar Afrika te krijgen. Het zou een life-changing experience zijn. Ja, ja, dacht ik met mijn nuchtere instelling, het zal wel. Nu ongeveer een jaar geleden heb ik dan toch de eerste stappen gezet. Al gauw stonden alle seinen op groen bij zowel mijn directrice, het ISOB-bestuur en bij mijn vrouw. In januari was het zover; de kennismaking met de 'voorjaargroep' van Teachers4Teachers.

T4T is een stichting met als doel de onderwijsontwikkeling in Kenia te bevorderen. Dat doen ze al 15 jaar samen met ongeveer 350 scholen in het kleuter-, basis-, voortgezet- en speciaal onderwijs. In dat ontwikkelingsproces is het ontmoeten en elkaar leren kennen zeer belangrijk. Zonder goede connectie bereik je immers niets. Het leren van elkaar vindt daarna plaats.

In Amsterdam kregen alle deelnemers te horen aan wie zij gekoppeld waren. In mijn geval was dat een jonge leerkracht uit Kampen. We bleken enorm goed te 'connecten'. Gelukkig maar, want met dit maatje moest je op stap in Kenia.

De regio in Kenia waar T4T opereert heet Kwale. In Amsterdam kregen mijn maatje en ik te horen dat we naar een gebied zouden gaan waar de leerkrachten enorm 'eager' waren. Waar in andere gebieden zich tien tot twintig leerkrachten hadden aangemeld om de workshops van T4T bij te wonen, waren dat er in ons geval 60. Een groot gelach steeg op in het zaaltje toen dit getal werd genoemd. Maar *hakuna matata*; ons kreeg je niet gek.

Door Teachers4Teachers zijn we meegenomen naar een andere wereld. We hebben intensieve dagen beleefd waarin we veel hebben geleerd. Wat er werkelijk van belang is in ons vak, daar kom je achter wanneer je geen middelen hebt maar alleen jezelf en een stuk of 70 kinderen. Je ontdekt hoe belangrijk het is om eerst contact te leggen voor je iemand iets wilt leren. Alles draait om de verbinding.

Eerst hebben we twee dagen workshops gegeven aan uiteindelijk 67 leerkrachten. Na een paar uur in de auto stapten we een loods binnen die aan de spoorwegen had toebehoord en nu dienst deed als school. Nieuwsgierige ogen staarden ons aan, een ruimte vol. Dan heb je direct door dat het stuk 'to meet en to connect' erg belangrijk is. Daar ging dan ook een

hoop tijd in zitten maar dat betaalde zich uit in wegvallende drempels, enthousiasme en plezier. Natuurlijk hadden wij als echte Hollanders stroopwafels mee. Die vonden gretig aftrek.

Daarna was het echt tijd om het te hebben over *Education*. De rest van de twee dagen hebben we besteed aan het samen ontdekken en ervaren van activerende werkvormen, met tussendoor een hoop leuke energizers. Het waren zowel voor de Kenianen als voor ons leerzame workshops.

De dagen daarna hebben we scholen bezocht van leerkrachten die de workshops hadden bezocht. Zij gingen ons in de praktijk laten zien wat ze hadden geleerd. Voor ons betekende dat observeren en flink zweten in overvolle lokalen. Na afloop van zo'n dag was het de bedoeling dat er een teamvergadering werd belegd en dat deze leerkrachten ook aan het team duidelijk gingen maken wat ze hadden geleerd en wat het belang er van was.

Het was een indrukwekkende reis en een shock terug te zijn in ons aangeharkte, welvoorzien en koude land. In Kenia hebben we onderwijs gezien zonder voorzieningen. Echter wel met gedreven leerkrachten en leergierige kinderen.

Deze achtbaan had ik voor geen prijs willen missen en ik ben dankbaar dat het op mijn pad is gekomen.

Johan Kraakman